

Του Χρήστου Επαμ. Κυργιάκη

Καμία δουλειά δεν είναι ντροπή;
Κι όταν η ίδια η ντροπή γίνεται δουλειά, τότε τι γίνεται;

Ανάμεσα στην εξαθλίωση και σε δυο κόκκους χρυσάφι, μία αξιοπρέπεια δρόμος.
Είσαι ελεύθερος να επιλέξεις.

Είσαι όντως;

Αν δεν θέλεις να πεινάσεις υπάρχει τρόπος.
Θα σου επιτρέψω να εξευτελιστείς υπηρετώντας με κι εγώ θα σου εξασφαλίσω φυλακή με χρυσά κάγκελα.
Για να βάζεις το σκυφτό κουφάρι σου.

Την ψυχή σου θα μου την έχεις πουλήσει.
Το μυαλό σου θα στο έχω κλέψει.
Μόνο η ανάσα σου, το βάδισμά σου και φυσικά η δουλειά σου, ναι η δουλειά σου, θα σου υπενθυμίζει ότι
υπάρχεις.
Θα υπάρχουν μα δεν θα ζεις.

Δεν σου πέρασε από το μυαλό το «**εμείς**».

Φρόντισα πολύ καλά γι' αυτό, κι εγώ και όλοι τους
«Κοίτα να τα βολέψεις μόνος σου.»
«Μην περιμένεις βοήθεια από κανέναν.»
«Μόνο τη δουλειά σου να κοιτάς.»
«Μακριά από σωματεία. Πουλημένοι είναι, μην
τους εμπιστεύεσαι.»
«Όλοι ίδιοι είναι.»
«Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, μόνο αυτός που
ζούμε.»

Είναι και οι γονείς σου άρρωστοι.
Θα πεθάνουν χωρίς λεφτά.
Γιατί νόμισες πως καταστρέψαμε τα δημόσια νοσοκομεία;
Για να σου περάσουμε άλλη μία θηλιά.

Πάρε το δίσκο στο χέρι. Έχει χαβιάρι μέσα και σαμπάνια.
Και πολλή βρωμιά. Χρυσή βρωμιά.
Πρόσεξε μη βραχούνε.
Η βρωμιά όταν βραχεί μπορεί να καθαρίσει.
Μα τότε, εμείς που την φοράμε τι θα κάνουμε;

Περπάτα μέσα στη θάλασσα, χαμογελαστός.
Θα έχεις και φιλοδώρημα μετά.
Έτσι για να κλείσει η συμφωνία της εξαγοράς.
Καθαρές δουλειές.
Για να κρύβονται οι βρωμιές μας.
Και να φαίνεται πως φταις εσύ.

Θα μιλήσουν οι παπαγάλοι για «δικαιώματα».
Θα μιλήσουν και οι δούλοι για δικαίωμα στην ταπείνωση.
Συναίνεσες στην ξεφτίλα.
Τι κι αν δεν είχες άλλη επιλογή;
Μπορεί και να είχες.
Ξέρεις, εκείνη με το «**εμείς**» που λέγαμε.
Δύσκολη επιλογή όμως, και επικίνδυνη.
Μπορεί να σε αφήσει χωρίς δίσκο στο χέρι, χωρίς φιλοδωρήματα, χωρίς φάρμακα, χωρίς φυλακή.
Μα χωρίς φυλακή θα είσαι ελεύθερος.
Και τότε;

Αν βρεις την απάντηση, θα βρεις και τη λύση.
Μέχρι τότε, μην τους αφήνεις να σε πνίγουν σιγά-σιγά, με θαλασσινό νερό και φιλοδωρήματα.